De pe cuprinsul țării

VIITORUL FOTBALULUI SIBIAN ESTE ÎN... MÎINILE SIBIENILOR

Dacă în urmă cu 15—20 de ani despre Sibiu se vorbea ca despre un centru fotbalistic puternic, cu tradiție, în care activau echipe valoroase, cu jucători în echipa națională, de la o vreme încoace (mai precis din ediția 1963—1964 a campionatului diviziei B) susținătorii formației locale, C.S.M., care activează în seria a II-a, au trecut în fiecare an prin emoții: **aproape că a devenit o regulă ca C.S.M. să evite retrogradarea numai datorită golaverajului.**

Ce surpriză rezervă pentru 1967—1968 echipa C.S.M. Sibiu suporterilor ei înflăcărați? Este prematur să răspundem la această întrebare, după numai trei etape disputate. Dar multe probleme trebuie puse la punct pentru a exista garanția succesului. De aceea neam adresat cu două întrebări unor sibieni: **„Cum poate ieși din impas fotbalul din Sibiu?"** și pentru aceasta, **„Ce măsuri imediate se impun?"**.

Iată răspunsurile primite:

GHEORGHE JULA (președintele C.S.M. Sibiu): **„Una din cauzele care a făcut ca de fiecare dată C.S.M. să ocupe o poziție periferică în clasament a fost dezinteresarea mea, tabloul cauzelor care ne-au dus la insuccesele de pînă acum. Pentru viitor ne propunem — și sînt convins că aceste propuneri nu vor rămîne numai pe hîrtie — să nu mai „importăm" jucători, ci să ne străduim să-i creștem în grădina noastră. Pentru asta e nevoie de terenuri de fotbal. S-a trecut la amenajarea a patru baze, dar problema nu poate fi socotită rezolvată".**

GH. APOLZAN (responsabilul librăriei nr. 1, fost jucător la Șoimii): **„Cu ani în urmă, la Sibiu existau cinci cluburi, cu echipe de fotbal la fel de puternice. Toate dispuneau, pe lîngă echipa primă, de formații de rezerve, de juniori și de pitici care jucau înaintea meciurilor de seniori. Preocuparea permanentă a conducerilor cluburilor respective era promovarea elementelor crescute în pepiniera proprie, în echipele de seniori. Pe vremea aceea, datorită emulației ce exista la Sibiu, au apărut o serie de fotbaliști de valoare ca Oană, Drăgan, Dragoman, Alex. Apolzan, Moldovan și Roman, dintre care unii au ajuns pînă în echipa națională. De atunci a trecut multă apă pe Cibin... Și-au făcut loc tratat incompetența, goana după succesul facil, toleranța față de abateri de tot soiul.. Era firese să se ajungă la o asemenea situație".**

GH. TOPIRCEANU (instructor de fotbal la echipa **„Elastic"** din campionatul regional): **„Fotbalul sibian suferă din cauza lipsei de preocupare în pregătirea juniorilor. Propun organizarea unui centru de juniori pe lîngă C.S.M. din care să facă parte cei mai buni juniori din echipele sibiene".**

TOMA SĂVESCU (președintele comisiei orășenești de fotbal): **„Cum poate ieși din impas fotbalul sibian? Prin rezolvarea mai multor probleme și anume: comisia orășenească să aibă concursul deplin al conducerii C.S.M. în îndeplinirea sarcinilor ce-i revin; sprijin atunci cînd trebuie să-și impună punctul de vedere în chestiunile disciplinare, chiar dacă e vorba de echipele divizionare; îmbunătățirea muncii secției de fotbal a C.S.M.; o activitate neobosită de prospectare a elementelor talentate aflate în rîndul copiilor din Sibiu, pentru a crește fotbaliști care să practice acest sport din dragoste, nu din interes".**

LIVIU COMAN (jucător la C.S.M.): **„Mai intîi de toate trebuie spus că niciodată nu s-a muncit serios, cu simț de răspundere, pentru pregătirea echipei. Apoi, eu personal știu că de trei ani nu au fost promovate în prima formație decît două elemente tinere: David și Vuici. Nu este însă mai puțin adevărat că în orașul nostru nu există un centru în care copiii să deprindă secretele fotbalului. Se mai adaugă un fapt cunoscut de tot orașul, dar căruia nu i se caută o rezolvare: mulți fotbaliști își pierd nopțile prin localuri. Gh. Gheorghe și Onache sînt numai doi dintre ei.**

Propun ca în biroul secției să fie angrenați foști mari jucători ai Sibiului, care cred că vor ști să aibă prestanța necesară și să ia măsurile ce se impun.

★

Nu mai este nevoie — credem — să tragem concluzii. Ele sînt atît de clare încît cei în drept vor ști să le desprindă singuri.

ILIE IONESCU
corespondent

CONVERSAȚIE CU CITITORII

Dintre nenumăratele scrisori sosite la redacție, una ne-a atras atenția în mod special pentru că pune în discuție o **importantă problemă în legătură cu activitatea juniorilor,** care se cere lămurită. Scrisoarea poartă semnătura unui junior, **CONSTANTIN POPESCU,** mandatar al unui grup de tineri jucători bucureșteni.

Despre ce este vorba?

În primul rînd de campionatul republican de juniori, la a cărui formulă de disputare, folosită pînă în sezonul trecut, s-a renunțat, ceea ce a nemulțumit pe unii juniori. Fără îndoială că primești cu tristețe vestea că a fost desființată competiția cu care te-ai obișnuit. Dar pentru că sînt motive, și încă puternice (necunoscute multora), care au determinat această hotărîre, să le arătăm. Primul și cel mai important: în ciuda eforturilor și sacrificiilor materiale făcute, **campionatul n-a dat rezultatele scontate, din punct de vedere tehnic nu s-a ridicat nici un moment peste nivelul competițiilor regionale sau locale.** Al doilea: **el n-a constituit un stimulent pentru toate secțiile de fotbal angrenate.** În fiecare serie au existat doar 2—3 echipe bune (mereu aceleași, cu activitate recunoscută în domeniul juniorilor); în rest, formații slabe sau improvizate, de unde și scoruri categorice. În fine, **seriile constituiau, de fapt, tot un fel de campionate regionale, cu singura deosebire că „înghițeau" bani mai mulți.** Și atunci, în fața acestei situații, federația a apreciat că este mai util să se revină la sistemul campionatelor regionale sau locale, **după posibilitățile materiale și gradul de dezvoltare a activității juniorilor în fiecare regiune,** dar cu angrenarea obligatorie a tuturor echipelor participante la fostul campionat republican. Cît privește disputarea titlului de campioană, zilele acestea federația va preciza sistemul de desfășurare a etapelor superioare, pînă la finală.

Și acum, tovarășe Popescu, să trecem la a doua problemă care v-a nemulțumit prin modul cum a fost rezolvată. **Federația a decis, în concordanță cu prevederile regulamentului Turneului U.E.F.A., ca în sezonul 1967—68 să aibă drept de joc juniorii născuți după 1 septembrie 1949.** Hotărîrea este justificată. Campionatul **trebuie să reunească jucători realmente juniori, dintre care cei mai bine pregătiți și mai buni să fie selecționați pentru Turneul U.E.F.A.** Numai în felul acesta fotbalul nostru ar avea un cîștig real. Că unele echipe naționale includ, cum spuneți, la Turneul U.E.F.A. și foști juniori, este adevărat; dar oare, trebuie să facem și noi la fel și nu să curmăm odată practica de a ne fura singur căciula, alinind și „juniori cu barbă"? Ți-ar conveni, tovarășe Popescu, să-ți fie luat locul de unul care nu mai este junior? **În al doilea rînd, admițînd în campionate juniorii născuți în tot cursul anului 1949, cum propuneți, federația ar satisface doleanța unora, dar ar provoca nemulțumirea altora.** Spuneți că nu este drept să fiți excluși din rîndurile juniorilor pentru că v-ați născut cu 25 de zile înainte de 1 septembrie 1949; dar ce ar spune cei născuți la 31 sau 30 decembrie 1948, dacă s-ar da drept de joc și juniorilor cu data nașterii între 1 Ianuarie și 1 septembrie 1949? N-ar fi păcat ca pentru o zi sau două să nu poată juca la juniori?

Federația însă, s-a gîndit și la juniorii aflați în situația voastră. **În cazul cînd nu sînteți folosiți în loturile secțiilor de fotbal respective, vă puteți transfera la alte echipe.** În acest scop, federația a fixat pentru voi, cei născuți după 1 ianuarie și înainte de 1 septembrie 1949, **o perioadă excepțională de transferări care se încheie la 14 septembrie a.c.** Deci, vă puteți continua activitatea fotbalistică.

SUTE DE COPII ȘI JUNIORI PE STADION

Vestea revenirii că antrenori, la copiii și juniorii de la F.C. Arges, a lui Leonte Ianovschi *și* Ștefan Vasile, *precum și afișele din oraș prin care se anunța concurs pentru selecție la copii și juniori, au fost deajuns: îmbietorul stadion din Parcul Argeșul, s-a dovedit neîncăpător.* Numai în perioada 20 iulie — 28 august a.c. au trecut prin selecție peste 900 copii și juniori, proces care în prezent continuă. *Pînă acum, cei doi antrenori au selecționat circa 120 copii și juniori cu care au început lucrul, împărțiți pe grupe de vîrste și ani.*

Printre cei mai talentați copii se numără Dumitru Ciolan, Daniel Aricîu *(născuți în 1950),* Teodor Chițu, *care nu peste mult timp poate fi promovat în echipa de Divizia A ca mijlocaș,* Cornel Sorescu *(1951),* Mircea *Dobrin II, Aurel Gheorghe, Sergiu Moisescu* (1952), Mircea Foamete, Ion Peligrad *(1953) și mulți alții.*

Cei doi antrenori au propus conducerii clubului F.C. Arges să asigure un proces competițional organizat și continuu juniorilor prin înscrierea de echipe în campionatele organizate astfel: echipa de juniori I în campionatul regional de seniori, echipa de juniori II *(avansați)* în campionatul orășenesc de seniori și echipa de juniori II în campionatul orășenesc rezervat juniorilor. *Propunerea a fost acceptată de Consiliile teritoriale regional și orășenesc pentru educație fizică și sport. De asemenea, Ștefan Vasile și Leonte Ianovschi vor urmări îndeaproape evoluția copiilor selecționați, care fac parte din echipele ce activează în campionatul orășenesc al copiilor.*

Antrenorii și-au propus să țină o strînsă legătură cu școala și familia pentru a vedea îndeaproape comportarea copiilor și juniorilor la învățătură și în familie. *De asemenea, tuturor copiilor și juniorilor care trec prin selecție și rămîn la centrul de antrenament, li se asigură un permanent și sever control medical cu concursul medicilor* Maria Stănilă *și* Cristian Folescu *de la Policlinica de adulți.*

Începutul este destul de promițător. Măsurile luate și cele preconizate vor duce la consolidarea unui centru puternic de copii și juniori la Pitești, centru mult dorit de către cei mai mici locuitori ai orașului nostru.

ILIE FEȚEANU
corespondent

MICROANCHETA NOASTRĂ

resul manifestat față de procesul de instruire. Antrenamentele s-au făcut, de cele mai multe ori, necorespunzător. Pe lîngă faptul că durata lecțiilor era redusă, acestea nu erau nici suficient pregătite. Serioase lipsuri apar și în ceea ce privește procesul de educație. În primul rînd nu a existat preocupare pentru dezvoltarea dragostei pentru culorile clubului, iar în al doilea — nu am procedat cu suficient curaj la sancționarea fotbaliștilor care au avut abateri. Și aceasta din cauza goanei după rezultate imediate".

CORNEL NIȚESCU (arbitru): **„Cauzele sînt mai multe: 1. nu s-a dus o muncă de perspectivă de către secția de fotbal pentru înlocuirea elementelor necorespunzătoare; 2. lipsa de încredere în tineret care, atunci cînd a fost totuși folosit, a jucat pe alte posturi. De pildă, juniorul V. Mihai, jucător de apărare, a fost întrebuințat cîte o repriză pe post de extremă!; 3. lipsa de seriozitate din partea unor fotbaliști atît pe terenul de sport cît și în viața particulară".**

Prof. TRAIAN TODORAN (vicepreședinte al C.S.M., antrenor al echipei de juniori a Școlii sportive Sibiu): **„Sînt multe lucruri de pus la punct atît în fotbalul sibian cît și la C.S.M. Printre altele, nu sînt de acord cu vechiul sistem al cocoloșirii lipsurilor fotbaliștilor. Ne propunem pentru viitor să îmbunătățim munca cu piticii și juniorii, să organizăm în deschiderea jocurilor divizionare întîlniri între echipele fruntașe din campionatul orășenesc de juniori și de pitici. Alte metode ar mai fi intensificarea controlului asupra modului de viață al fotbaliștilor și măsuri drastice, de sancționare a celor ce dovedesc — și sînt destui aceștia — că mai mulți încurcă lucrurile în fotbalul sibian".**

NICOLAE GHEORGHIU (director adjunct al uzinei „Independența), președintele secției de fotbal a C.S.M.): **„În trecut nu am pus accent pe jucătorii proprii și am apelat la fotbaliști din afara orașului** (exemplu: Nacu, Buzeșan, Comșa, Gh. Gheorghe ș. a.). **Adăugînd și instabilitatea antrenorilor** (în 6 ani au fost schimbați tot atîția antrenori) — **avem, după părerea mea, tabloul cauzelor care ne-au dus la insuccesele de pînă acum. Pentru viitor ne propunem — și sînt convins că aceste propuneri nu vor rămîne numai pe hîrtie — să nu mai „importăm" jucători, ci să ne străduim să-i creștem în grădina noastră. Pentru asta e nevoie de terenuri de fotbal. S-a trecut la amenajarea a patru baze, dar problema nu poate fi socotită rezolvată".**

GH. APOLZAN (responsabilul librăriei nr. 1, fost jucător la Șoimii): **„Cu ani în urmă, la Sibiu existau cinci cluburi, cu echipe de fotbal la fel de puternice. Toate dispuneau, pe lîngă echipa primă, de formații de rezerve, de juniori și de pitici care jucau înaintea meciurilor de seniori. Preocuparea permanentă a conducerilor cluburilor respective era promovarea elementelor crescute în pepiniera proprie, în echipele de seniori. Pe vremea aceea, datorită emulației ce exista la Sibiu, au apărut o serie de fotbaliști de valoare ca Oană, Drăgan, Dragoman, Alex. Apolzan, Moldovan și Roman, dintre care unii au ajuns pînă în echipa națională. De atunci a trecut multă apă pe Cibin... Și-au făcut loc tratat incompetența, goana după succesul facil, toleranța față de abateri de tot soiul.. Era firese să se ajungă la o asemenea situație".**

GH. TOPIRCEANU (instructor de fotbal la echipa **„Elastic"** din campionatul regional): **„Fotbalul sibian suferă din cauza lipsei de preocupare în pregătirea juniorilor. Propun organizarea unui centru de juniori pe lîngă C.S.M. din care să facă parte cei mai buni juniori din echipele sibiene".**

TOMA SĂVESCU (președintele comisiei orășenești de fotbal): **„Cum poate ieși din impas fotbalul sibian? Prin rezolvarea mai multor probleme și anume: comisia orășenească să aibă concursul deplin al conducerii C.S.M. în îndeplinirea sarcinilor ce-i revin; sprijin atunci cînd trebuie să-și impună punctul de vedere în chestiunile disciplinare, chiar dacă e vorba de echipele divizionare; îmbunătățirea muncii secției de fotbal a C.S.M.; o activitate neobosită de prospectare a elementelor talentate aflate în rîndul copiilor din Sibiu, pentru a crește fotbaliști care să practice acest sport din dragoste, nu din interes".**

LIVIU COMAN (jucător la C.S.M.): **„Mai intîi de toate trebuie spus că niciodată nu s-a muncit serios, cu simț de răspundere, pentru pregătirea echipei. Apoi, eu personal știu că de trei ani nu au fost promovate în prima formație decît două elemente tinere: David și Vuici. Nu este însă mai puțin adevărat că în orașul nostru nu există un centru în care copiii să deprindă secretele fotbalului. Se mai adaugă un fapt cunoscut de tot orașul, dar căruia nu i se caută o rezolvare: mulți fotbaliști își pierd nopțile prin localuri. Gh. Gheorghe și Onache sînt numai doi dintre ei.**

Propun ca în biroul secției să fie angrenați foști mari jucători ai Sibiului, care cred că vor ști să aibă prestanța necesară și să ia măsurile ce se impun.

★

Nu mai este nevoie — credem — să tragem concluzii. Ele sînt atît de clare încît cei în drept vor ști să le desprindă singuri.

ILIE IONESCU
corespondent

SCRISOARE DE LA UN FOTBALIST

„Vreau să vă vorbesc despre situația echipei de fotbal „Autobuzul" Găești din campionatul regiunii Argeș, echipă din care și eu fac parte ca jucător. Dacă în campionatele trecute formația noastră s-a aflat mereu în luptă directă pentru titlu, de doi ani încoace ea se zbate la periferia clasamentului. Noi, jucătorii, care cu cîțiva ani în urmă eram foarte simpatizați în oraș și în regiune, sîntem zi de zi apostrofați, bruscați și jigniți atît la stadion cît și pe stradă sau la locurile noastre de muncă. Fără a încerca să diminuez partea de vină a noastră, a jucătorilor, dorese totuși să fac cunoscute principalele motive pentru care echipa „Autobuzul" Găești se află într-o situație total neplăcută.

De circa doi ani de zile, formația noastră nu mai beneficiază de serviciile unui antrenor și nu se mai face nici un fel de antrenament organizat. Pregătirile se desfășoară anarhic, la ele participînd doar cîțiva jucători. Avem o singură minge și aceea degradată, cîteva perechi de ghete și tricouri. Deplasările le efectuăm în condiții foarte grele și, de regulă, de-abia în ultimă instanță ni se aprobă un autocamion. **De altfel, în prima etapă a ediției actuale a campionatului regional am sosit la Cîmpulung Muscel, unde trebuia să jucăm, la ora 11,20, în timp ce meciul trebuia să înceapă la ora 11.**

Datorită faptului că nimeni nu se ocupă de această echipă (banii pentru plata arbitrajului sînt strînși de la jucători) condițiile în care ne prezentăm la fiecare meci sînt umilitoare.

Oare noi nu avem dreptul la un antrenor priceput, la o cît de mică preocupare de ordin organizatoric din partea asociației sportive, pentru a reuși să reprezentăm cum se cuvine orașul nostru în campionatul care abia a început?

Fostul nostru antrenor, Lucian Matache, care lucrează actualmente la baza de aprovizionare Leordeni, antrenor calificat, ar dori oricînd să revină la echipă, dar conducerea asociației noastre sportive spune că nu are cu ce să-l plătească. De altfel, ea îi mai este datoare acestui om încă 1.500 de lei din anul trecut. **Președintele asociației, tov. Gheorghe Oprea și președintele Consiliului local pentru Educație Fizică și Sport, tov. Nicolae Dică, afirmă că nu ne pot ajuta cu nimic. Nu înțelegem de ce atîta dezinteres".**

MIHAI IONESCU
jucător în echipa de fotbal „AUTOBUZUL" Găești, reg. Argeș

DIN NOU DESPRE DISCIPLINĂ

Inutil orice protest! Arbitrul nu va reveni asupra deciziei sale! Și totuși mai sînt fotbaliști care-și închipuie că poate fi și altfel! Iată o mostră, petrecută pe stadionul Crișana din Oradea, cu ocazia meciului Crișul — C.F.R. Arad din seria a II-a a diviziei B.

În min. 23 al partidei, Cociuban (fundașul echipei C.F.R.) aflat cu un metru în interiorul careului de 16 m lovește cu mîna balonul care se îndreaptă spre Suciu. Arbitrul Sever Mureșan (Turda) a decis hotărît: 11 m! După cum se poate vedea în fotografie, reacția jucătorilor arădeni nu se poate numi... disciplinată.

Text: ILIE GHIȘA
Foto: ȘTEFAN VILIDAR